

सम्पूर्णताको ऐनामा निज स्वरूपलाई हेर

आज बापदादा हरेक ब्राह्मण बच्चाहरूको आदिदेखि अहिलेसम्मको जीवनमा, ब्राह्मणहरूको जुन विशेष कर्तव्य छ— विनाश र स्थापनाको, त्यो कर्तव्यमा हरेक कुन गतिमा चलिरहेका छन्, त्यो कर्तव्यको गतिलाई हेरिरहनुभएको थियो । कहाँसम्म आफ्नो कर्तव्यको जिम्मेवारी निर्वाह गरेका छन् र अब कति बाँकी छ ? ब्राह्मणहरूको कर्तव्यको आधारमा विशेष पदवी (टाइटल) छ— विश्व कल्याणकारी, विश्वको आधारमूर्त, विश्वको उद्धारमूर्त, विश्व परिवर्तक । त्यसैले जस्तो पदवी (टाइटल) छ त्यसै अनुसार कर्तव्यको यथार्थ (प्राक्टिकल) रूप कहाँसम्म भएको छ र कहाँसम्म हुनु छ ? हरेकले आफ्नो कर्तव्यको प्रतिशतलाई हेर । समय अनुसार गति तीव्र छ वा अब तीव्र हुनु छ ? पहिलो कुरा स्वयम्लाई जाँच गर— स्वयम्प्रति विनाश र स्थापनाको कर्तव्यमा पहिलेको हिसाब-किताब, पुरानो स्वभाव-संस्कार कहाँसम्म विनाश गरेका छौ ? र नयाँ स्वभाव-संस्कार अर्थात् बाबा समान स्वभाव-संस्कारको स्थापना कहाँसम्म गरेका छौ ? सम्पूर्ण विनाश गरेका छौ वा अधुरो गरेका छौ ? जति पुरानोको विनाश गरेका छौ त्यति नयाँ संस्कार वा स्वभाव धारण हुन्छ । त्यसैले जाँच गर— कुन गतिले यो कार्य गरिरहेका छौ ?

दोस्रो कुरा, स्वयम्को सम्पर्कमा आउने आत्माहरू वा सम्बन्धमा रहने जुन आत्माहरू छन् उनीहरूको पुरानो स्वभाव-संस्कारलाई देखेर पनि नदेख अर्थात् आफ्नो कर्तव्यको स्मृतिद्वारा वा आफ्नो पदवी (टाइटल)को सामर्थ्यद्वारा ती आत्माहरूलाई पनि परिवर्तन गर्ने कार्यको गति कहाँसम्म छ ? शुभ कार्यको थालनी घरबाट गरेका छौ ? जतिसुकै तमोगुणी आत्मा भए पनि ब्राह्मणहरूको कर्तव्य अनुसार सदा त्यस्ता आत्माहरूप्रति पनि कल्याणको भावना रहन्छ वा घृणाको भावना रहन्छ ? दया आउँछ वा आवेशमा आउँछौ ? आवेशमा आएर बाबाको अगाडि वा निमित्त बनेका आत्माहरूको अगाडि बारम्बार ती आत्माहरूप्रति सिद्ध गर्ने गछौँ— यसले यस्तो गर्छ, यसले यस्तो भन्छ । यस्तो, उस्तो किन ? यो सिद्ध गर्ने गछौँ ।

तेस्रो कुरा, विश्वका सर्व आत्माहरूप्रति सदा संकल्पमा कल्याण गर्ने स्मृति रहन्छ ? बेहदको सेवा अर्थात् विश्व सेवाको जिम्मेवारी सम्भिएर चल्छौ ? मनसाद्वारा पनि विश्वप्रति आफ्ना शक्तिहरूका खजाना वा ज्ञान, गुणहरूको खजानालाई महादानी बनेर दान गरिरहन्छौ ? आफूलाई विश्वको अगाडि अथोरिटी (अधिकारी) सम्भन्छौ ? वा जहाँ रहन्छौ त्यही देशको वा गाउँको अथोरिटी सम्भन्छौ ? प्राक्टिकल स्मृतिमा के सेवा रहन्छ ? अगाडि हद आउँछ वा बेहद ? संकल्पमा यति समर्थी छ जो विश्वका आत्माहरूसम्म शक्तिशाली संकल्पद्वारा सेवा गर्न सकियोस् ? वृत्तिको शुद्धि अनुसार वायुमण्डललाई शुद्ध गर्न सकियोस् । वृत्तिको शक्ति हो— शुद्धि अर्थात् पवित्रता । पवित्रताको आधार हो— भाइ-भाइको स्मृतिको वृत्ति । यो वृत्ति कहाँसम्म बनेको छ ? यसरी आफ्नो कर्तव्यको गति र विधिलाई चेक गर । जबसम्म स्वयम्मा विनाश र स्थापनाको प्राक्टिकल स्वरूप ल्याउँदैनौ तबसम्म विश्वमा कर्तव्यको प्रत्यक्षता पनि स्वयम्को गति अनुसार नै हुन्छ किनकि आज विश्वका आत्माहरूले देखेर मात्र लेनदेन (सौदा) गर्छन्, केवल सुनेर मान्नेवाला छैनन् । आफ्नो यथार्थ मान्यताहरूलाई मान्नका लागि पहिले स्वयम् ती मान्यताहरूको स्वरूप बन्नुपर्छ । जुन स्वरूपको नमूनाद्वारा लेनदेन सजिलै गर्न सकियोस् । नत्र भने अहिलेसम्म अनेक अल्पज्ञ अयथार्थ मान्यताहरूद्वारा धेरैजसो आत्माहरू विश्व परिवर्तन वा स्वयम् परिवर्तनलाई अति मुश्किल वा असम्भव सम्भेर बसेका छन्, जसले गर्दा निराशाको बिमारी धेरै छ । जसरी आजकाल शारीरिक रोग हर्टफेल धेरै हुने गर्छ, त्यस्तै आध्यात्मिक उन्नतिमा निराशाको रोग धेरै छ । यस्ता निराश आत्माहरूलाई प्राक्टिकल परिवर्तनद्वारा नै अर्थात् आँखाले देखेको वस्तुद्वारा नै हिम्मत वा शक्ति आउन सक्छ । धेरै सुनिसकेका छन् । अब देख्न चाहन्छन् । प्रमाणद्वारा परिवर्तन चाहन्छन् । त्यसैले विश्व परिवर्तनका लागि वा विश्व कल्याणको लागि सदा स्व-कल्याण पहिला नमूनाको रूपमा देखाऊ । अब बुझ्यौ कर्तव्यको लागि के जाँच गर्नुपर्छ ? विश्व कल्याणको सेवाको क्षेत्रमा सहज सफलताको साधन हो— प्रत्यक्ष प्रमाणद्वारा बाबाको प्रत्यक्षता । जे बोल्छौ त्यो देखून् । भन्ने गछौँ— हामी ब्राह्मण अलमाइटी अथोरिटी हौं, मास्टर सर्वशक्तिमान् हौं, मायाजित हौं,

२०७१ कार्तिक ३० आइतबार १६-११-२०१४ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०४.०१.७९ मधुबन रहमदिल हौं, रूहानी सेवाधारी हौं । त्यसैले जे बोल्छौ त्यो प्राक्टिकल स्वरूपमा देख्न चाहन्छन् । नाम मास्टर सर्वशक्तिमान् अनि स्वयम्को व्यर्थ संकल्पलाई पनि समाप्त गर्न सक्दैनौ भने विश्व कल्याणकारी कसले मान्छ ! चल्दा-चल्दै स्वयम्को स्वभाव-संस्कार परिवर्तन गर्नमा निराश हुनेलाई विश्व परिवर्तक कसले मान्न सक्छ ! स्वयम् नै सहयोग मानेलाई वरदानी कसले मान्छ ! त्यसैले सम्पूर्णताको ऐनामा स्वयम्को स्वरूपलाई हेर । स्वयम्लाई सम्पन्न बनाएर नमूना बन । बुझ्यौ के गर्नु छ ? यस वर्ष स्वयम्लाई सम्पन्न बनाएर विश्व कल्याणकारी बन । चेक पनि गर अनि चेन्ज पनि गर ।

पहिला गुजरातले शुरू गर । जब सुन्दा यति खुशी हुन्छ भने बन्दा कति खुशी हुन्छ होला ! गुजरातको धर्ती यसै पनि सात्विक छ । त्यसैले गुजरातले नमूना तयार गर्नुपर्छ । जसलाई हेरे पनि ती नमूना देखिऊन् । गुजरातले विस्तार राम्रो गरेको छ । वृद्धि पनि राम्रो छ— अब बाँकी के गर्नु छ ? यस्तो विधि अपनाऊ । वायुमण्डल यति शक्तिशाली होस् जसले विघ्नहरूको विनाश पनि होस् र विश्वका आत्माहरूको आकर्षण पनि यस्तो रूहानी वायुमण्डल तर्फ होस् । गुजरातलाई लाइट हाउस बनाऊ । न केवल गुजरात लाइट हाउस होस्, विश्व लाइट हाउस होस्, जसद्वारा विश्वका आत्माहरूलाई स्वयम्को वा बाबाको परिचयको प्रकाश मिलोस् । परमात्म बम्ब प्रयोग गर । यस्तो बम्ब फ्याँक जुन एक आवाज आउनासाथ आत्माहरू दौडिदै आफ्नो शरणस्थलमा पुगून् । पहिला गुजरातले आबूमा लाइन शुरू गरोस् । जसले पहिला गर्छ त्यो अर्जुन हुनेछ । अर्जुन अर्थात् पहिलो नम्बर । अच्छा ।

यस्ता सदा सेवाधारी सेकेण्ड वा संकल्प पनि सेवा विना चैन नआउने, निरन्तर योगी, निरन्तर सेवाधारी सबै प्रकारको सेवामा प्रत्यक्षफल देखाउने— यस्ता प्रत्यक्ष प्रमाण बनेर विश्वको कल्याण गर्ने आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

पार्टीहरूसँग भेटघाट

१. संगमयुगको समय हर कदममा पद्मको कमाइको अवसर:—

सदा बाबाको यादमा रहेर हरेक कदम उठाउँदै पद्मको कमाइ जम्मा गरिरहेका छौ ? यो जुन गायन छ ‘हर कदममा पद्म’— यो कसको हो ? तिमी सबैको हो नि । यस संगममा नै पद्मको कमाइको खानी मिल्छ । फेरि सारा कल्पमा यो अवसर मिल्दैन । संगमयुग हो जम्मा गर्ने युग, सत्ययुगलाई पनि प्रारब्धको युग भनिन्छ, जम्मा गर्ने होइन । अहिले जम्मा गर्ने युग हो, जति जम्मा गर्न चाहन्छौ उति जम्मा गर्न सक्छौ । कति जम्मा गरेका छौ वा गरिरहेका छौ ? जति गर्न चाहन्छौ उति गरिरहेका छौ वा जति र उतिमा अन्तर छ ? एक कदम अर्थात् एक सेकेण्ड पनि जम्मा नगरी त्यसै नजाओस् अर्थात् व्यर्थ नहोस् । यति ध्यान रहन्छ ।

सत्ययुगमा पनि विश्व महाराजा वा राजा बन्ने आधार यस समयमा जम्मा गर्नुमा छ । त्यसैले के बन्न चाहन्छौ, ठूलो महाराजा वा सानो राजा ? ठूलो राजा जो हुन्छन् उनीहरूको पासमा अनगिन्ती सम्पत्ति हुन्छ, त्यसैले यति धेरै अनगिन्ती कमाइ जम्मा गरेका छौ ? सदा भण्डारा भरपुर छ ? अप्राप्त छैन कुनै वस्तु... यस्तो संस्कार अहिले छ ? सदा तृप्त आत्मा, अप्राप्त केही नहोस्, यस्तो छ ? अब सबै बन्धन काटिदेऊ । थोरै सहयोग दिनुहोस्, यस्तो त होइन, सहयोग मिल्यो, अगाडि बढायो भने बढौंला, यसबाट सिद्ध हुन्छ— सम्पन्न छैनन् । स्वयम्को शक्तिमा कमी छ । त्यसैले भन्ने गर्छन्— अरूको शक्तिले अगाडि बढायो भने बढ्छौं । के यस्तोलाई तृप्त वा सम्पन्न आत्मा भन्न सकिन्छ ? बापदादा त स्वतः नै दाता हुनुहुन्छ, दिइ नै रहनुहुन्छ, त्यो माग्न पनि आवश्यक छैन । त्यसैले यस्ता तृप्त आत्मा भविष्यमा अखुट खजानाका मालिक हुन्छन्, अहिलेदेखि संस्कार भरेमा भविष्यमा हुन्छ । अच्छा ।

२०७१ कार्तिक ३० आइतबार १६-११-२०१४ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०४.०१.७९ मधुबन

२. फस्ट जन्मको सम्पन्न स्थितिसम्म पुग्ने साधन- हाईजम्प :-

अब पुरुषार्थ गर्ने समय गयो किनकि समयको गति धेरै तीव्र छ, पछाडि आउनेलाई थोरै समयमा सबै पढाइ पूरा गर्नु छ, त्यसैले तीव्र पुरुषार्थ गरेर हाईजम्प लगाऊ । तीव्र पुरुषार्थको लागि केवल एउटा कुरामा ध्यान राख- आफ्नो सम्पूर्ण स्थितिलाई सम्मुख राखेर वर्तमानको खाता चेक गर- सम्पूर्ण स्थिति १६ कला हो, त्यसैले १६ कला मध्ये कति कला मैले धारण गरें, यसरी चेक गर्दै जाऊ, जे कमी छ त्यसलाई भर्दै जाऊ, यसैलाई भनिन्छ पुरुषार्थ । अच्छा !

विदाईको समय:-

जसरी बाबा बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ, त्यस्तै हरेक बच्चा सदैव खुशीमा नाचिरहून् । त्यो खुशीको अनुहारले वाणीभन्दा बढी सेवा गर्छ । अनुहार चैतन्य घुम्ती संग्रहालय होस्, जसरी संग्रहालयमा भिन्न-भिन्न चित्र राख्छौ, त्यस्तै अनुहारमा बाबाको सर्व गुण देखियोस् । मुखको सेवामा त गएर सुनाउनुपर्छ । अनुहारद्वारा नबोलाए पनि आफैं आउनेछन् । त्यसैले अब सबैले आफूलाई चैतन्य संग्रहालय बनाऊ । जब यति धेरै संग्रहालय बन्छन् अनि मात्र स्वर्गको उद्घाटन हुन्छ । ब्रह्मा बाबा यही उद्घाटनका लागि रोकिनुभएको छ, त्यसैले चाँडो तयार भएमा चाँडै उद्घाटन हुनेछ । कहिले उद्घाटन गर्छौ ? मिति निश्चित हुन सक्छ या अचानक हुन्छ, के हुन्छ ?

संगमयुग त राम्रो छ, तर सबैलाई सुख र शान्ति दिने पनि संकल्प हुनुपर्छ । अरू दुःखी देखेर, तड्पिएको देखेर दया पनि त आउनुपर्छ । अच्छा, ओम शान्ति ।

वरदान:- अविनाशी नशामा रहेर रूहानी मजा र मौजको अनुभव गर्ने ब्राह्मण सो फरिश्ता भव

तिमी ब्राह्मण सो फरिश्ता, देवताहरूभन्दा पनि उच्च हौ । दैवी जीवनमा बाबाको ज्ञान इमर्ज हुँदैन । परमात्म-मिलनको अनुभव पनि हुँदैन, त्यसैले अब सदा यो नशा रहोस्- हामी देवताहरूभन्दा पनि उच्च ब्राह्मण सो फरिश्ता हौ । यो अविनाशी नशा नै रूहानी मजा र मौजको अनुभव गराउनेवाला हुन्छ । यदि नशा सदा रहेन भने कहिले मजामा रहन्छौ, कहिले अलमलमा ।

स्लोगन:- आफ्नो सेवालाई पनि बाबाको अगाडि अर्पित गरिदेऊ तब भनिन्छ समर्पित आत्मा ।

✽ **शब्दार्थ:-** च्यारिटी बिगेन्स एट होम- शुभ कार्यको थालनी घरबाट